

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2015. június

XXII. évf. 6. szám

Krisztus menybemenetelének áldásai

Jézus három évi munkálkodásában minden cselekedetével Atyja iránti engedelmisségét, betegek gyógyítását, a bűnösök és tanítványai iránti nagy szeretetét bizonyította, példaképpül minden későbbi követőjének. Halála közelségének tudatában még utolsó óráinak minden percét is tanítványai gyenge hitének erősítésére használta fel... Tanácsaival látta el őket és gazdag lelki áldásokat ígérő beszéddel árasztotta el csüggeteg szívüket. A jövőjüket látva, - hogy meglepődve meg ne botránkozzanak, - tudatta azt is, hogy üldöztetések várnak rájuk. Ezért azzal nyugtatja, bátorítja őket, nyomorgatásaik elviseléséhez: „Békességet hagyok néktek, az én békességemet adom néktek, nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalanokdjék a ti szívetek, se ne féljen...” (Ján.14:27)

Ilyen drága ajándék ígérésében bízva Jézus tanítványai megvigasztalódnak. Ezt a belső, lelki békességet, - amit a világ nem ismer, és nem adhat, - ajándékozza Krisztus minden későbbi és mai követőinek.

Ezután, mikor Jézus elmondja, hogy - „már nem sokáig lesz velük, visszatér az Atyához, - tanítványai ismét nagy szomorúságba esnek. - Mi lesz velünk nélküle, akitől olyan sok értékes tanítást és gyámolító nagy szeretetet kaptunk?... - Kétségbeesésükre Jézus újabb megnyugtató és meglepő választ ad: „Jobb néktek, hogy én elmenjek, mert ha el nem megyek, nem jő el hozzátok a Vigasztaló (Szentlélek) ha pedig elmegyek, elküldöm azt hozzátok.” (Ján. 14:26)

„És ha majd elmegyek és helyet készítek néktek, ismét magamhoz veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.” (Ján. 14:3)

Miután ilyen sok csodálatos, és meg nem érdemelt ajándék ígéréssel megvigasztalta tanítványai fájdalmas szívét, buzgó imádságban kérte az Atyát, hogy szentelje meg, őrizze, és tartsa meg őket. Ő pedig megerősített lélekben felkészülten ment a rá következő keresztre feszítése kínjainak az elviselésére... Az Istentől elszakadt kárhozatra méltó bűnösökért, - érettem és éretted szánta magát halálra. És vére hullásával „egyetlen tökéletes áldozatával” (Zsid. 10:11) bűnbocsánatot és örök üdvösséget szerzett minden benne hívő embernek.

A halálból csodálatos feltámadása után ismét együtt van

szeretett tanítványaival. Már nem érzéki, múlandó testben, hanem romolhatatlan lelki testben. Megjelenik a házban együttlévő tanítványai között a zárt ajtók ellenére is, hogy meggyőzze őket, kételkedő hitűeket, valóságos feltámadásáról. Majd váratlanul látogatja meg őket halászat közben, amikor egész éjszaka hiába fáradoztak, nem fogtak egy halat sem. Mikor Krisztus utasítására oda vetik ki a hálót, ahová mutatja, nem bírják kivenni a halak sokasága miatt... Aztán még többször is megjelenik tanítványainak és sok követőjének bebizonyítja feltámadását. Mert az elenyészett, porrá lett test újraéledése, - mely előtt megnémul minden

emberi bölcselkedés, okoskodás, - teszi legnagyobb próbára a földhöz ragadt gondolkodású ember hitét. Minden korban, és ma is mi erőtlenségű hitűket is... Pedig előttünk már számtalan elköltözött és közöttünk élő, feltámadásban hívó lélek bizonyosága fénylik.

Krisztus miután negyven napon kellőképpen megvigasztalta és megerősítette lelküket, kivette tanítványait Bethániáig. És onnan az olajfák hegyéről, ahol kereszthalála előtt legnagyobb lelki harcát győzedelmesen megvívta, tanítványait áldva „titokzatosan” távozott el a menybe. Mivel itt hagyott kis csapata előtt így felragyogott Krisztus istenségének teljes mennyei fénye, imádvá őt, már nem szomorkodva „hanem nagy örömmel tértek vissza Jeruzsálembe... Emlékezhettek-e mi is olyan helyre és alkalomra, ahonnan elesett

szomorú állapotunkból Isten magához emelte fel csüggeteg lelkünket? És aztán felszabadultan boldogan, örömmel távozhattunk?...

A Jézus Krisztus tanítványai előtt elmondott ígéretek nemcsak annak a korszaknak szóltak. Jó részük valóra vált, és mi is ezekben élünk. Jövendölései - kiváltképpen az utolsó és végső időkre vonatkoznak, - azok is kétségtelenül beteljesednek majd... Ezért nekünk is fel kell tennünk a kérdést: Mi hasznát vesszük Krisztus menybemenetelének?... Felvehető Krisztust követő, őt szeretői lelkében az óhajlás, milyen jó lenne látni Jézust ma is úgy, amint földön töltött életében az akkor élők látták?!... Azonban nem veszítettünk mi sem azzal, hogy nincs közöttünk. Mert testben járva csak kevés helyen munkálkodhatott, gyógyíthatott és tanít-

Bethlehem kápolna Prága
A 600 éve megégetett HusJános temploma

hatott. És mivel „neki adatott minden hatalom mennyen és földön”, megígérte: „én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mát. 28:18,20) Ezáltal menyben léte óta Lelkével munkálkodik napkelettől napnyugatig a föld minden népe között, még pedig ugyanegy időben sok helyen. És jelen tud lenni az élet külső és belső lelki helyzetei-

ben, szabadon élők, és börtönben gyöttrődők között... Nem zárkózik el az örvendezők társaságától, jelenlétével megszentelté teszi vigadozásunkat. De szeretetteljes vigasztalását nyújtja a szenvedőknek és szomorkodóknak is.

Szüntelenül és elsorolhatatlanul árasztja a menyből Lelkének gazdag áldásait, mindenütt és mindenkire, szük-

ség szerint. Ugyanakkor közbenjáró esedezik érettünk az Atyánál. Jó pásztorként a mennyből is örködik a földön zarándokló, ellenségekkel küzdő kicsiny nyája felett... Emeljük fel tehát szemünket Krisztusra, és „Az odafel valókkal törődjünk, nem a földiekkel.” (Kol.3:1)

Erdélyi Zoltán

Hogy szeretetben éljek.., azon vagyok! És akkor...?(!)

„Uram, te mindent tudsz; te tudod, hogy szeretlek téged.” (Jn 21, 17b.)

„Jézus Krisztus nem tökéletes és bűntelen emberekkel vette körül magát. Egy tanítványa sem volt hibátlan. Péter háromszor is megtagadta Jézust, most pedig háromszor vallja meg szeretetét. Mi sem vagyunk tökéletesek! Bűnt bűnre halmozunk, napról napra szaporítjuk, ahogy a Káté mondja. Jézus mégis minket választott ki magának, hogy ebben a világban hirdessük az Ő istenfiúságát. Ezt iránta érzett szeretet nélkül nem lehet megtenni. Csak akkor tudjuk betölteni feladatunkat, ha mi is megvalljuk: „te mindent tudsz, te tudod, hogy szeretlek téged”. Miért van ez így? Azért, mert Jézus iránti szeretetünk segít szeretni azokat az embereket, akik között hirdetjük az Ő nagy és szent nevét. Ez a szeretet segít szeretni még az ellenségeinket is! - Megvalljuk Urunk, hogy sokszor nem azt tesszük, amit kellene. Nem azért van ez, mert nem szeretünk téged, hanem mert magunkat sokszor jobban szeretjük. Add, hogy ez a sorrend megforduljon és mindig Te légy az első helyen életünkben, szeretetünkben! Ámen.”

Ez a pár gondolat pont egy olyan napon került a „kezeim közé”, amikor elég mély gyötrelmek között hánykolódtam. Úgy, összejött minden és rádöbentem, hogy már jó pár napja ki sem nyitottam a Bibliát, sőt, igencsak nehezemre esik összekulcsolni a kezeimet is. Sem kedvem, sem energiám nem volt ahhoz, hogy még egy jó adag „fejmosást” is elolvassak a mai napra. Végül mégiscsak elővettem a Bibliaolvasó kalauzt és ezzel a pár gondolattal találtam szemben magam. A mélységekből felfelé tekintve a lelki reakciómat gondolom nem kell ecsetelnem... ami viszont ezután történt, hála Istennek, az az, hogy az Ige és annak magyarázata még mélyebben megérintett, mint ahogy akkor épp éreztem magam. Rádöbentem, hogy már megint honnan kell össze-

szednem magam az élet gondos-bajos dolgai, de főleg a saját kishitűségem miatt. Akármennyire is szeretne az ember, de saját ereje által egyszerűen képtelen kikászálódni bizonyos helyzetekből. Ha nem imádkozik minden nap azért, hogy önzőségét és félelmeit háttérbe szorítsa, a következő nap is ugyanazon a stagnáló szinten fog eltelni, s lelki fejlődés nélkül a keresztyén ember nem igazán lehet sem szeretetben, sem

békében, sem hálaadásban, sem mások iránt érzett felelősségben. Ha nincs meg a szeretet-egyensúly Isten és „én” között, akkor nem lesz meg a másokkal való kapcsolataimban sem, mert egyszerűen nem érzem, hogy helyén lenne az életem és alapok, alapanyagok nélkül építkezni nem lehet.

Ennek fényében, miközben szedgettem össze magam és hosszasan méltatlankodtam, elégedetlenkedtem, ekkor ismét hagynom kellett, hogy a jó Isten átlendítsen a másik oldalra, ahol az igazság van, és nagy levegőt véve azt kellett mondanom: Igen Uram, Te jobban tudod, mi milyen okkal történik az életemben! Elfogadom és megteszek minden tőlem telhetőt, hogy az elvesztett állapotból visszatérjek az élete-

mért őszintén hálát adó érzéshez!

Akinek volt része hasonló érzésekben az tudja, milyen nehéz a kezdet, és tudja azt is, hogy a folytatás sem könnyebb. Viszont az isteni szeretet oly hatalmas, hogy néha hihetetlen mekkora erőt érezhetünk erőtlenségünkben, mekkora akadályokat tudunk leküzdeni megmagyarázhatatlan könnyedséggel. Miközben úgy érezzük, hogy életünk legnehezebb feladatával állunk szemben, napokon keresztül őrlődünk és idegeskedünk, hogy vajon most hogyan tovább, ilyenkor - ha kérjük az Ő segítségét - a jó Isten olyan megoldási lehetőségeket tesz nyilvánvalóvá számunkra, melyeket eddig a „szinte lehetetlen”, vagy a „soha” kategóriába soroltunk. A jó Isten irántunk érzett szeretete viszont a mi kismillió hibákon felül is határtalan, akár elmerjük hinni, akár nem, Ő a legnagyobb elkeseredettségünkben is mosolyogva tud kivezetni. Persze csak akkor, ha elfogadjuk a segítségét. Ehhez viszont első lépésként meg kell tanulnunk legyőznünk saját magunk vágyait, akaratait, önközpontúságunkat, hiúságunkat, s felállítani egy új értékrendet. Ha rendet akarunk tenni lelkivilágunkban, szívügyeinkben, gyarapítani akarjuk tudásunkat, fejleszteni akarjuk személyiségünket és ápolni emberi kapcsolatainkat, ahhoz radikális, határozott változásokra van szükség. Ha épp inyünkre is való, vagy épp nem, akkor is be kell tartanunk Atyánk parancsolatait, meg kell tartanunk fogadalmainkat és becsületesen, szeretetben, tisztességben élnünk minden napjainkat.

Elgondolkodtató... Oly nehéz megérteni és eleget tenni a szeretet fogalmának, pedig olyan egyértelmű érzés kellene, hogy legyen. Egyszerűen csak jót akarsz és teszel másoknak, másokkal, s ezáltal Te magad is jól leszel. Miért

olyan nehéz ez sok ember számára? Elszomorító és számomra sokszor bosszantó azt látni, amikor valaki tehetne, és mégsem tesz jót a másikkal, amikor a szeme és orra előtt, sőt sokszor karnyújtásnyira, gombnyomásnyira van a lehetőség.. Egy „szia”, egy „köszönöm”, egy „szívesen máskor is” néha szebbé tesz egy teljes napot. Jó lenne, ha az emberek imájukba foglalnák ma és holnap után is azt a kérést, hogy legyenek jobbak az emberek, hogy akarjanak jót tenni, hogy akarjanak szeretni, ez által szeretve lenni, hogy rájuk is nyugodt szívvel rájuk bízathasson a „juhok és bárányok őrzése, legeltetése” (Jn 21, 15-19).

Kedves Testvérem, ne szalaszd el a lehetőségeket, amikor jót tehetsz, amikor és amíg szerethetsz, mert vannak lehetőségek, melyek csak egyszer, vagy nagyon ritkán adódnak az életedben. Ezeket vagy megragadod és az isteni szeretettel bensődben megéled, vagy utólagosan, másokat hibáztatva keseregsz, miközben hagyod, hogy áttáncoljon az életeden, összetapossa a lélek-gyümölcsöskeretedet.

„Az Úr Jézus Krisztus mennybemenetele után is cselekvő Úr maradt, aki az evangélium cselekedeteit benned akarja folytatni!” (idézet szintén a Bibliaolvasó kalauzból) Ma is küldi a lehetőségeket, feladatokat, megoldásokat és áldásokat, Neked pedig újabb és újabb lehetőség adódik, hogy fejleszd keresztyéni személyiségedet, próbáld kitisztítani mellkasod levegővételét, megtölteni tüdődet a „megyek és megpróbálok” lendületével. Adja az Úr, hogy személyre szabottan, a Te „bogaraidhoz” mérten terelgessen Téged utadon, hogy egyre jobb ember légy, s ennek Te örülj, adj hálát és oszd meg másokkal is. Állj tehát szemben bármilyen megpróbáltatással az életben, tudd, hogy a jó Isten azt okkal adta az életedbe, és mindig van megoldás. A kulcsszó pedig az isteni szeretet.

Režic Annamária

BIBLIAOLVASÓ			
v e z é k f o n a l			
1.	Sz.	1Móz 38	ApCsel 16, 1–10
2.	Cs.	1Móz 39	ApCsel 16,11–24
3.	P.	1Móz 40	ApCsel 16,25–40
4.	Sz.	1Móz 41, 1–36	ApCsel 17, 1–9
5.	V.	1Móz 41,37–57	ApCsel 17,10–15
6.	H.	1Móz 42	ApCsel 17,16–34
7.	K.	1Móz 43	ApCsel 18, 1–17
8.	Sz.	1Móz 44	ApCsel 18,18–22
9.	Cs.	1Móz 45	ApCsel 18,23–28
10.	P.	1Móz 46	ApCsel 19, 1–7
11.	Sz.	1Móz 47	ApCsel 19, 8–22
12.	V.	1Móz 48	ApCsel 19,23–40
13.	H.	1Móz 49	ApCsel 20, 1–12
14.	K.	1Móz 50	ApCsel 20,13–38
15.	Sz.	2Móz 1	ApCsel 21, 1–16
16.	Cs.	2Móz 2	ApCsel 21,17–26
17.	P.	2Móz 3	ApCsel 21,27–40
18.	Sz.	2Móz 4, 1–17	ApCsel 22, 1–16
19.	V.	2Móz 4,18–31	ApCsel 22,17–30
20.	H.	2Móz 5	ApCsel 23, 1–11
21.	K.	2Móz 6, 1–13	ApCsel 23,12–22
22.	Sz.	2Móz 6,14–30	ApCsel 23,23–35
23.	Cs.	2Móz 7, 1–25	ApCsel 24, 1–21
24.	P.	2Móz 7,26–8,28	ApCsel 24,22–27
25.	Sz.	2Móz 9	ApCsel 25, 1–12
26.	V.	2Móz 10	ApCsel 25,13–27
27.	H.	2Móz 11	ApCsel 26
28.	K.	2Móz 12, 1–20	ApCsel 27, 1–26
29.	Sz.	2Móz 12,21–51	ApCsel 27,27–44
30.	Cs.	2Móz 13	ApCsel 28, 1–10
31.	P.	2Móz 14	ApCsel 28,11–31

A Selye János Egyetem Református Teológiai Kara felvételt hirdet doktorandusz-képzésre (PhD.)

Jelentkezni lehet **2015. július 30-ig** az alábbi témákra:

PhD - témák a 2015/2016-os évre

Ószövetség:

A babiloni fogság

Az Ószövetség arám részei

Újszövetség:

Jakab levele és a bölcsességi irodalom

Rendszeres teológia:

A homoszexualitás értékelése keresztyén szempontból
Mítosz vagy valóság? A Szentírás értelmezése a modern magyar nyelvű teológiában.

Vallástörténet:

Mártíromság az iszlám teológiában.

Egyháztörténet:

A prágai Komenius Evangélikus Teológiai Kar és a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház

Gyakorlati teológia:

Az apokaliptikus bibliai egységek homiletikuma

Felvételi időpontja: 2015. augusztus 24-én

A Selye János Egyetem Református Teológiai Kara felvételt hirdet ThDr. cím megszerzésére

Jelentkezni lehet **2015. július 30-ig**.

ThDr. - témák a 2015/2016-os évre

Ószövetség:

Narratív stílus az Ószövetségben

Újszövetség:

A himnuszok szerepe a Jelenések könyvében

Rendszeres teológia:

Munka, gazdasági erő, pénz és pénzügyi stabilitás
Tudományos teológia és keresztyén hit - ellentét vagy folytonos elem?

Vallástörténet:

Vallás és ember (homo religiosus)

Egyháztörténet:

Ellenreformáció és katolikus megújulás egy térség életében a 17. század második felében

Gyakorlati teológia:

A lelkeszi identitás

Felvételi időpontja: 2015. augusztus 24-én

GYÜLEKEZETEINK életéből

Március 15-ei megemlékezés Szalócon a templomkertben

Megfáradt jelenünkben jobbra tartunk az ünnepektől. Egyháziaktól és világiaktól egyaránt. Tartunk tőlük, mert a legtöbbször készületlenül virrad ránk a nap, amikor ünnepleni kellene. Munkát, kínzó határidőket, teljesítésre váró feladatokat félretenni és ehelyett beengedni a lelkünkbe, az életterünkbe, szűkebb és tágabb közösségünkbe az ünnepet. Mert éppen ez a legnehezebb: az ünneplő ruha mellett a lelkünket is ünneplőbe öltöztetni. Ha úgy tetszik, eggyé válni az ünneppel, azonosulni vele testben és lélekben. Persze a nemzeti ünnep lehet olyan nap is, amelyen egyszerűen csak kötelező szabadnappá silányul a szabadság megélése az emberi lélekben. Egy plusz nap a munkára vagy a pihezésre, kinek-kinek ízlése és habitusa szerint. De lehet akár a globalizmus piros betűs ünne-

pe is, amelyen, ahogy jól megszoktatták már velünk, egész napos angolszász sikerfilm -folyam lötytyinti arcon március idusát. Vajon e modern kor béklyóit néma egykedvűséggel viselő embereiként eszünkbe jut-e az idei ünnepen a Wass Albert - versben /Emlékezés egy régi márciusra/ megszólaló kisgyermek kérdése: "Édesanyám! Mi a szabadság?" Az 1947-ben Bajoreddön megfogalmazott versbéli válasz erre így szól: „fiam, szabadság az, ha majd hazatérhetünk mindannyian”. S vajon mi 2015 tavaszán milyen válaszokat találunk zsugorodó életterünkben, félig - meddig már elherdált Kárpát-medencénkben? Milyen válaszokat talál a mai ünneplő Pesten és Pozsonyban, az éhező Beregszászon és a fogyatkozó Aradon és szerte másutt, ahol akad még magyar emlékező?

A szalóci Református Egyházközség, Szalóka Polgári Társulás, MKP h.sz. és Cse-

madok h.sz. együtt emlékezett a forradalom áldozataira 2015. március 15-én 11,00 órai kezdettel Szalócon a templomkertben „Szabadságharc” címmel. A rendezvény főszónoka Ferencz Tamás az MKP h.sz. és Csémadok h.sz. elnöke és egyházközségünk jegyzője volt. Szolgáltak: versekkel a hittanosok és konfirmandusok, énekkel a Szalóka Polgári Társulás éneklőcsoportja és Hurák János mérnök hegedű kísérettel. A kopjafa megkoszorúzása és a templomban tartandó ünnepi istentisztelet után szeretetvendégségre került sor a Községi Hivatal üléstermében. Idén 38 résztvevője volt az ünnepi megemlékezésnek.

Mindezért áldjuk és dicsérik a Mi Urunkat Istenünket!

**Mgr. André János lelképásztor,
Borzy Bálint gondnok**

Mészáros János Elek jótékonyági koncertje a révkomáromi református templomban

2015. április 26-án került sor a Komáromi Napok egyik legjelentősebb nyitórendezvényére, amelynek keretében a zsúfolásig megtelt révkomáromi református templomban Mészáros János Elek, a Csillag születik 2012-es évi

győztese adott jótékonyági koncertet a Timóteus-ház javára.

A közönségnek nemcsak csodálatos zenei élményben volt része, hanem meghallgathatta a művész hitvallását is. Sok ember szemébe könnyet csaltak a szí-

vet-lelket melengető dalai, mint például a „Hazám, hazám...”, „Úgy szeretném meghálálni”, „Nézz rám Istenem.” Nagy élmény volt hallgatni a gyönyörű hangú művészt, akit Isten különleges tehetséggel áldott meg. Énekével tanúbizonysá-

got tett hitéről és a magyar nemzet iránti elkötelezettségéről. Dalai és versei hallatán mindenkinek útmutatást nyújtott hitből, hűségből és nemzettudatból, beszédéből pedig áradt az Isten iránti mélyes szeretet.

Köszönjük ezt a csodálatos élményt a művész úrnak, további életére Isten áldását kérjük, hogy erőben, egészségben még sokáig tudja folytatni áldásos tevékenységét a Kárpát-medence magyarsága érdekében.

Nagy örömünkre szolgált megtapasztalni, hogy mennyi segíteni akaró ember él közöttünk, akik eljöttek a jótékonysági koncertre és támogatták a Timóteus-ház nemes ügyét.

A Komáromi Protestáns Nőegylet hálás köszönetét fejezi ki mindazoknak,

akik részt vettek a jótékonysági koncerten, és adományaikkal hozzájárultak a Timóteus-ház munkálatainak mielőbbi befejezéséhez.

„Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való,

és a világosságok Atyjától száll alá,”...
Jakab 1/17.

Dr. Körtvélyesi Piroska
a Komáromi Protestáns Nőegylet
elnöke

2015.május 1-jén reggel 9:30-tól délután 16:00-ig tartott lelki alkalmunk. Együttlétünk az egyházmegye missziói előadójának köszöntésével kezdődött, aki a 23. zsoltár szavaival vallotta meg, hogy Isten pásztorolása nélkül nincs értelme a közösségi alkalomnak. Szükség volt Isten bölcs jelenlétére, hiszen 57 konfirmandus, 8 konfirmáció utáni fiatal, egyházmegyénk 13 lelkipásztora és 13 segítő vett részt alkalmunkon.

A közös éneklést André János helyi lelkész irányításával a konfirmandus-zenészek vezették. Az éneklés alatt éreztük, hogy átölel bennünket Isten jelenléte, majd a 42.zsoltár

szavaival készültünk az áhítatra. Vágyódott lelkünk az Isten után. Nt. Nagy Gábor, alsólánci lelkipásztor a Zsolt 62,6-13 és Zsolt 73,28 alapján kiapadhatatlan erőforrásunkról beszélt, Akinek jelenléte mily jó nekünk. „Sokszor olyanok vagyunk, mintha kihúztak volna minket a konnektorból.”

A főelőadást Nt. Buza Zsolt, rozsnyói lelkipásztor tartotta, aki a töltődés témájában elmondta a mai közösségi (családi, iskola, gyülekezeti) együttlétek buktatóit. Az előadás emléket állított a nem régiben elhunyt Füle Lajos, költő – missziói presbiternek, akinek bizonyágtételei színesítették az előadást. Az egyéni feltöltődés egyetlen formája az imádság. A Mt 6,6 alapján a lelki éléskamra áldásait fésültük át. A közösségi töltődés nehézségeit pedig az Ézs 40, 27-31 alapján vizsgáltuk. Nagy áldás, amikor életünket és szolgálatunkat úgy szemléljük, hogy Istenből és nem helyzetünkől indulunk ki. Az ért igazán haza a múltban (40 éves pusztai vándorlás, 70 éves babiloni fogság), és jelenben is az ér otthonába, aki Istennel számol az életében. Ézsaiással együtt nekünk is olyan közösségépítőknek kell lenni, akik elmondják mindenkinek: „Ne nyugodj bele...” A sas történetén keresztül megfigyeltük, hogy milyen fontos a változás. Az Úr által történő változás nélkülözhetetlen.

Ezután a borzovai gyülekezet vendégszeretétét élveztük. Finom kalácsok, pogácsák, friss, meleg tea után elindultuk

Szilice felé. A lelki töltődés után testi töltődésünket kezdtük meg. A Szilicei-fennsík áldott lankáin keresztül végig néztünk Isten alkotásain. A szilicei jégzsomboly mellett pihentünk meg. Ott meghallgattuk Nt. André János beszámolóját a barlangrendszeréről, majd tovább vettük az utunkat a községbe.

A szilicei kultúrházban finom ebédet kaptunk, egy tál gulyást, ami testünket felüdítette. A szilicei sütemények is díszítették asztalainkat. Az asztali áldást egyházmegyénk esperese, Nt. Orémus Zoltán vezette. Az ebéd után közös éneklésre került sor a szalóci fiatal romatestvérek vezetésével. Szívpezdítően hatott a közös éneklés.

A napunkat a szilicei református templomban zártuk, ahol Nt. André János tiszteletes úr körbe vezetett minket a templom körül és a templomban is. A felújított templomban zengett az imádság, ahol minden közösségből egy konfirmandus kiállt az úrasztala köré és Nt. Varga Zoltán imádságában szervesen részt vállaltak ők is. Az alkalom a 434. dicséret éneklésével ért véget.

Ha Isten segít bennünket és megtartja életünket, így legközelebb, ez éven ősszel találkozunk. Egyedül Istené a dicsőség, hogy lelkileg testileg feltöltött minket!

*Buza Zsolt
missziói előadó*

„Áldott az Úr, őseink Istene..”

2015. május 10-e mérföldkőként végsődik be a pozbai gyülekezet életébe.

Dukon András helybeli lelkész tisztelettel és szeretettel köszöntötte az egybegyűlt ünneplő gyülekezetet, s hála adott az Úrnak a templom 230. évfordulójáért. E jeles ünnep alkalmán Isten hajléka méltán öltözött új díszbe, a padok át lettek festve és hófehér terítők díszítették a hajlékot *Dicsérvétek az Urat* Igeverssel (Zsolt. 111:1).

Az ünnepi istentisztelet történelmi visszatekintéssel vette kezdetét, melyhez **Mente Róbert** másodgondnok bőbeséges jegyzetei nyújtottak nagy segítséget!

Kassai Gyula esperes felolvasta az 1Kor. 15:1-10 igeszakaszt, majd imádságát követően **Fazekas László** püspök

hirdette az Igét, kiemelve az említett igeszakasz első két versét. Igehirdetésben hangsúlyozta, hogy jövője annak van, aki felvállalja a múltat és azt értékeli! Tanúbizonysága szólt arról is, hogy Isten hatalommal vezeti népét, és népe terhét vállain hordozza. Isten hajléka pedig az a hely, ahol a teherhordozáshoz erőt meríthetünk, ahol meg-

könnyebbülhetünk, reményt nyerünk, vigaszt kapunk. Külön öröm volt számunkra, hogy felidézte Mécs László: *Vadócba rózsát oltok, hogy szebb legyen a föld* sorait.

A gyülekezet életének történelmi ismertetőjéből megtudtuk, hogy 231 évvel ezelőtt Papp János, aki a Türelmi Rendelet után a pozbai gyülekezet első lelkipásztora volt, első szolgálatát Ezsdrás 7:27-28 alapján végezte. „Áldott az Úr, őseink Istene” – ez az Ige többször is elhangzott ünnepi megemlékezésünkön, ugyanakkor figyelmesésként a könyvjelzőkre – amit kijöve- telkor kaptunk- emlékeztetőül ez volt rányomtatva.

Az ünnepi alkalmon szót kaptak az itt szolgáló néhai Szaszák Bertalan lelkipásztor fiai, **Szaszák Imre** törökbálinti lelkész és testvére **Szaszák György** is; valamint az egykor itt szolgáló **Kiss Pál** nagysallói lelkész, és **Ivanič Katalin**

Pozba község polgármestere.

Miután örömmel szolgált a pozbai gyülekezet fiatal-asszonyokból álló énekkara, **ifj. Kiss Éva** elszavalta a *Szeressétek a templomot* c. verset Csiha Kálmántól.

Ezt követően sor került a pozbai és a nagyigmándi testvérgyülekezeti kapcsolat megpecsételésére! A két gyülekezet előljárói aláírásukkal hitelesítették a testvérgyülekezeti nyilatkozatot.

Majd a Magyarországról érkező testvérgyülekezet, **Sugár Tamás** lelkipásztorunkkal az élén átadta az ajándékot, egy himzett magyar zászlót a magyar címerrel ellátva. Minden bizonnyal ott lesz majd a helye -a már két évvel ezelőtt szintén tőlük kapott- zászló mellett, ami a magyarországi református címerrel van ellátva. Ugyancsak meghatottan fogadtuk a **nagyigmándi aszszonykórus** énekszolgálatát! Istenünk áldása kísérje további szolgálataikat is!

Püspök úr szót kérve elmondta, hogy a két gyülekezet együvé tartozásának az ismertető jelül lett e zászló.

A gyülekezet gondnoka, **Baják Margit** vette át a szót, hangsúlyozva, hogy ezen évforduló azt mutatja, hogy őseik nem homokra építkeztek, hanem kősziklára! Ugyanakkor megköszönte a szolgálatokat és az adományokat egy igeverssel is: *„Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál.”* (Róm. 8:28)

Kiemelten lett köszönetnyilvánítás azok felé, akik oroszánrészt vállaltak a templom felújításában, név szerint **Mente Róbert** másodgondnok és **Konkoly László** felé, akik közül gondnok úr szerényen így felelt: *„Köszönöm, hogy szolgálhatok”.*

Nemzeti imádságunk, a Himnusz eléneklése után megemlékezésünk tovább folytatódott a templom melletti emlékhely megkoszorúzásával. Miután többen is elhelyezték a megemlékezés koszorúit, az ünneplő sereget terített asztal várta.

Megemlékezésünk és ünneplésünk végéhez érve megtekinthettük a templom bejáratánál levő kiállítást. Láthatunk pecséteket a régmúltból, keresztlői edényt, amit még néhai Szaszák Bertalan lelkész ajándékozott a gyüle-

kezetnek 1939-ben, az egykor itt szolgált Szentkúti Kiss Károly Bibliáját, mely 1871-es kiadású, kelyheket, énekeskönyveket, jegyzőkönyveket...

Isten tegye áldottá a szolgálattevők életét! Szálljon dicséret az Úr nevére ezen színvonalas ünnepi megemlékezésre! Legyen áldott az Isten, amiért megtartja kegyelmében népe életét nemzedékről nemzedékre!

*Sándor Veronika,
fotó Mente Róbert*

Beszámoló

A 2015. május 4-én zsúfolásig megtelt református templom Rozsnyón élő bizonyítéka volt annak, hogy az Úr ereje hatalmas. A holland Shirchadasj & band koncertezett templomunkban azzal a céllal, hogy bizonyosságot tegyen Isten leghatalmasabb cselekedetéről, amit a mindenkor ember így vall meg: „HAZAHOZTÁL”.

Danku Péter, a Shirchadasj & band koncertturné magyarországi koordinátora, Reményik Sándor áldott versének egyik verssorával köszöntötte az egybegyülteket: *„Kicsi fehér templomotokba Most minden erők tömörülnek. Kicsi fehér templom-padokba A holtak is mellétek ülnek. A nagyapáink, nagyanyáink, Szemükbe biztatás vagy vád: Ne hagyjátok a templomot, A templomot s az iskolát!”*

A gyülekezet lelkipásztora, Dr. Buza Zsolt, szívélyesen köszöntötte a megjelenteket Isten Igéjével, amely erőteljesen munkálkodott mind a holland, mind pedig a magyar testvérek életében: *„Ha valamit elhatározol, meglesz, világosság ragyogja be utadat.”* (Jób 22,28)

A közel két órás koncert alatt hatalmas betekintést nyertünk a gospel-muzsika világába, amely Isten áldott kommunikációját hajtotta végre közöttünk és bennünk. Krisztus testvévé forrtunk az Úr kegyelméből.

A koncert szerves része volt a Magyar Református Szereztetszolgálat által meghirdetett adománygyűjtés a kárpátaljai testvérek számára. A közösségi alkalmon Gilice Réka, a Ma-

gyar Református Szeretetszolgálat munkatársa, mutatta be kisfilmen keresztül a kárpátaljai helyzetet.

Jó volt szembesülni azzal, hogy a rozsnyói református gyülekezet és a Rozsnyó környéki gyülekezetek egy áldott testvéri közösséggé formálódtak Krisztus szent ügyéért mindezt egy idegen nép szolgálata által.

A rozsnyói templom ódon falai között nemcsak a szívek nyíltak meg az evangélium előtt. A gyülekezet, amely e helyre telepedett, 789,30 EUR és 12600 Ft összeggel járult hozzá testvéreink megsegítéséhez.

Nagy áldás, hogy az Úr Felső-Gömör székhelyén is Igéje és Lelke által erőteljesen hat. Haza hozza az övéit.

Buza Zsolt, missziói előadó

Hol sírjaink domborulnak...

Május 8-án Ipolypásztón a község önkormányzata és a református gyülekezet, Garamsallón a református gyülekezet szervezésében ünnepi istentiszteleteken emlékeztünk meg a II. Világháborúban elhunyt hősökre, valamint mindkét helyen Kun Ferenc tartott előadást, s Ipolypásztón megkoszorúztuk a hősök emlékművét.

A lelkész, jelen sorok írója a Zsolt 23 alapján hirdette Isten Igéjét, majd megemlékezett a jegyzőkönyvek tanúságai alapján a háború eseményeiről. A II. VH-ban Garamsallón 25 lakos vesztette életét, akiknek emlékét egy tábla őrzi a templom falán, melyet 1992-ben készítettek.

Ipolypásztón a templom előtt egy közös emlékműbe vészték az első és második világháborúban elesettek nevét, 23 név, 23 fiú, férj, kedves, édesapa neve van a II. Vh-ban elhunytak közt, s egy vers: „Oh, ne síradsz meg annak végzetét, /Ki a hazáért adta életét!/ Édesen alszik anyja kebelén,/ S áldások őrzik csendes nyughelyén.” Az emlékmű megkoszorúzásakor első és második világháborús ruhába öltözött fiatal férfiak álltak díszőrséget. Zárszavában a falu polgármestere, Mészáros Ottó kiemelte, még ha úgy gondoljuk is, hogy kisemberekként keveset tehetünk azért, hogy a háború borzalmait elkerüljük, mint példakép, oktató, nevelő, politikus, lelkész, szülő átadhatjuk a jót, szépet, szeretetet gyermekeinknek és utódainknak.

A lelkész felolvasta egy Ipolypásztóról származó férfi, Zalabai Béla levelét, s mivel ez a levél nagyon megható és sokakat érint, nemcsak Ipolypásztón vagy Garamsallón, hadd idézzem most: „Kapcsolódva a pásztói II. világháborús megemlékezéshez, leírom, hogyan érkezett meg édesapám hadifogságban írt levele, ha nem is a szabályos úton. Nemrég egy internetes oldalon (<http://library.hungaricana.hu/>) kerestem rá az „Ipolypásztó” szóra és az alábbi találatot kaptam:

32. Z. B. üzenete szüleihez

Z. B. kéri tudasság apjával ha megindul a posta, Z. G. Zs. Ipolypásztó Hont megye címre, hogy útban van Oroszország felé mint hadifogoly, egészséges, nincs semmi baja. Kecskemét 1944. XII. 6án

Teljesen nyilvánvaló volt, hogy Z.B.: Zalabai Béla édesapám, a címzett Z.G.Zs: Zalabai G. (Göbolyös) Zsigmond nagyapám. Mint kiderült, a kiadvány a szegedi Móra Ferenc Múzeum évkönyve, amiben Takács Edit levéltáros leírta 93 magyar hadifogoly soha nem kézbesített leveleinek sorsát. Minden, amit leírt a cikkben egyezik azzal, amit édesapám-

tól hallottam. Édesapám a nyíregyházi huszárezredbe vult be, de nehézpuskás kiképzést is kapott. Járt Lengyelországban Varsó mellett, de a német szövetségesek leváltották a magyar alakulatokat, mert túl jó kapcsolatot alakítottak ki a lengyelekkel, köztük partizánokkal is. Ezután került ki a keleti frontra, járt Pripjatynál, ez a csernobili atomerőmű környéke most, majd a visszavonulás után Kecskemét mellett esett fogságba. Az oroszok a Törvényszéki Palota börtönébe zárták a foglyaikat és innen indult a transzport Románián keresztül Ukrajnába. Ekkor dobálhatták ki a marhavagonokban papírdarabokra írt leveleiket a foglyok, amit az oroszok összeszedtek, de nem engedtek továbbítani. Valami csoda folytán ez a több mint 100 levél megmaradt és az említett levéltáros publikálhatta.

Édesapám majd 3 év után jutott haza Ipolypásztóra, talán 40 kilósan és örülhetett, hogy egyáltalán életben maradt.

Így érkezett meg hozzánk a levél, most Húsvét előtt három nappal, több mint 70 év után.”

Nekünk a II. Világháború már történelem, sokaknak azonban az életüket, családjuk életét, reménységet stétézúzó rettenet volt. Sokak számára a címben szereplő szavak mögké kérdőjelet tehetnénk, hiszen még azt sem tudni, hol domborulnak sírjaik. Jó lenne, ha szíveinkben, emlékezéseinkben mindenképpen ott élnének; ha nemcsak a családok, hanem a nagy világegést már történelemként tekintő utókor sem feledkezne meg róluk sem az említett községekben, sem sehol, ahol érző szívű emberek élnek.

Ambrus Erika

PILLANATKÉPEK A LADMÓCI GYÜLEKEZET ÜNNEPI
ALKALMAIRÓL

konfirmáció – május 10 – Bárány Zoltán ▲

◀ május 3 – az Édesanyák köszöntése verssel, énekkel, zenével, virággal

V. CZPN - Egyházmegyei majális

Mi mindig sietünk. Ja, a rohanó világ - magyarázzuk máris a bizonyítványunkat. Még a szavainkat is rövidítjük, mi nemcsak félszavakból, hanem rövidítésekéből is megértjük egymást. A cím első része is rövidítés, jó lenne azonban, ha ez a rövidítés beíródna nemcsak a tudatunkba, hanem a szíveinkbe is. CZPN-Czeplédi Péter Napok.

A Barsi Református Egyházmegye eseménysorozata ez a CZPN, melyet az idén 5. alkalommal rendezett, ill. rendez meg az egyházmegye. Különböző programok, koncert, kiállítás, megemlékezés, ünnepi istentiszteletek és az egyházmegyei majális, mint a programozat kiemelt rendezvénye.

Az idei Egyházmegyei Majálisnak Nagyölvéd adott otthont. A faluban nemcsak a reformátusok, de mindenki bekapcsolódott a szervezésbe, előkészítésbe, lelkész, presbitérium, gyülekezet, polgármester; a plébános és a katolikus hívek nemcsak részt vettek az alkalmon, hanem templomukban imádkoztak is, hogy Isten áldja meg a majális. Mivel egy egész napos rendezvényről van szó, ahol több helyszínen többféle program váltotta egymást a nap folyamán, s közel 600 ember vett részt a rendezvényen, mindenkinek aktívan kellett kapcsolódnia a lebonyolításba. A helyieknek, és az egyházmegye lelkészeinek egyaránt. A egész nap, a majális vezérigéje az 1.

parancsolat volt: ÉN AZ ÚR VAGYOK, A TE ISTENED! Minden programmal Őt dicsőítettük.

Hogy kis ízelítőt adjunk a nap eseményeiből, s hogy kedvet csináljunk másoknak is az ilyen nagyszabású egyházi alkalom megszervezéséhez, vagy épp ezen a CZPN majálisán jövőre való részvételhez, tekintsük át nagyvonalakban az egyes helyszínek programjait.

Református templom: 11 órakor kezdődött az istentisztelet, az igéte Nyilas Zoltán, az északpesti egyházmegye esperese, pomázi lelképásztor hirdette Jer 10:1-10 alapján, az 1. parancsolat fényében. Leszögezte, számunkra nem az a kérdés, van-e Isten, hanem az, nekem van-e Istenem? Mi közöm van az Istenhez? Döntöttem-e mellette? Kassai Gyula barsi esperes köszöntő szavaiban rámutatott, hogy nemcsak szívvel és lélekkel, hanem ívvel és élelkel kell szolgálunk, ez az alkalom is legyen ív, s legyen éle ennek a napnak. A majálisra készítettett egy kopjafa, melyet a reménység fájaként minden évben megkap az új házigazda, s egy évig az ő templomukban emlékeztet erre a napra, s hirdeti a „mégis” reménységét. Az előző év házigazdája, Vámosladány lelkésze, Icsó Sándor az átadást kísérő szavaiban feltette a kérdést, miért a reménység és miért nem pl. a cselekedetek fája a neve ennek a faragott fának? Mert a cselekedetek és az egész életünk sincs reménység

nélkül. A falu polgármestere, Cseri Zita aszszony örömet fejezte ki, hogy itt, az ő falujukban került megrendezésre az alkalom, s Isten iránti hálával köszönte meg a helyszínt. Kárpátaljai vendégeink, a KRISZ zenekar két énekszámval dicsőítették az Istent. Végül a barsi egyházmegye gyülekezeti kórusainak összkórusa adott elő két kórusműnek átdolgozott dicséretet. Az összkórus karnagya Ficze Tamás, nyitrai lelkész volt. Délután még két előadásra került sor a templomban, Márkus Gábor verőcei lelkész missziós és Dr. Koczó József helytörténész egy helytörténeti előadást tartott. Az előadások moderálója Kiss Pál, tiszteletbeli esperes, nagysallói lelkész volt.

Eközben a templom előtt, a hatalmas diófák árnyékában kézművesek mutatták be portékáikat, valamint Izsámán Jónás ipolysági lelkész Magvető Online Könyvesboltja termékeiből tartott könyvvásárt.

A kicsik és ifjak sem unatkoztak, Révész Csilla sárói és Szathmáry Zsuzsanna nagykálnai lelkészek gyermek-istentiszteleten és foglalkozáson kötötték le a kicsik figyelmét a falu idősek számára indított nappali foglalkozójának helységeiben. Ugyanott Révész Tibor zselízi és Dukon András pozbai lelkészek a fiatalokkal foglalkoztak. Itt, a nappali foglalkoztatásban egész nap ment egy Révész Csilla lelki

pásztor által összeállított kisfilm a gyülekezetek gyermek-és ifjúsági, valamint missziói alkalmain készült fényképekből. S itt, a nappali foglalkoztatóban voltak kiállítva a

majálisához kapcsolódóan meghirdetett képzőművészeti és írás-pályázatra beérkezett munkák is. Valamint a presszó udvarán ijáskodni lehetett a Bohák család ifjaival.

A többi programnak a helyi Music Presso adott otthont. Az intézmény tulajdonosai és üzemeltetői a Rákóczi házaspár, akik sok egyházi és egyházmegyei alkalmat fogadtak már a presszó tágas udvarán, s zenekarokat annak

színpadán. Most is a zenéé és a táncé lett a főszerep a színpadon. Riedly Miklós Kristóf és Molnár Kira Dorka néptánc, Nagycsomor Márton népdal produkcióval kezdték a délutánt. Mindhárman az Érsekkétyi Egyházi Alapiskola és Óvoda hatodikos tanulói. A nagyölvédi Nagy Csomor Családi Zenekar-édesapa, édesanya, három fiú, a népzene világába vitte el a közönséget. Egyházmegyénk másik oktatási intézményének, a lévai Czeplédi Péter Református Gimnáziumnak a diákjai is bemutatkoztak. Először a Kiss Beáta tanárnő által vezetett Gaudium Énekkar, majd Ölveczky Éva és Nagy László néptáncsal. Nagyölvéd község újabb tehetsége mutatta meg tudását, Cseri Kristóf, aki a bécsi konzervatórium harmadéves diákja, s hegedűjátékát csodálattal hallgatta mindenki. A párkányból érkező furcsa nevű (Egy pohár citrom) fiatal zenekar, akik az idei Tompa Mihály vers-és prózamondó verseny országos fordulóján aranyásvosak és különdíjasok lettek, saját szövegű és zenéjű zeneszámokat adtak elő. Nagyölvéd jövő reménységei következtek a sorban, Molnár Nikoletta és Rákóczi Katalin, 11 évesek, mindketten furulyán játszottak, más-és más stílusban. Saróka Liliána neve ismerősen cseng itt Barsban, de talán szerte az országban. Saját gitárkísérettel megzenésített verseket énekelt. A kárpátaljai Krisz Együttes az Istent dicsőítő és magyarságtudatunkat erősítő darabokat

énekelt. S mintegy lezárásaként ennek a színes kavalkádnak a rétes-verseny, az íráspályázat és a képzőművészeti alkotások versenyének kiértékelése után pódiumbeszélgetés következett, a moderátor, Kassai Tímea lévai lelkész az egyházmegye esperesét, Kassai Gyulát, egyházmegyénk gondnokát, Kiss Pál mérnök urat, az espereshelyettest, Antala Évát és a magyarországi vendéglelkészt, Rácz Tibort kérdezte az első parancsolatról, s a majálisról. A színpad háziasszonya az egész nap folyamán Ambrus Erika ipolypásztói-garamsallói lelkipásztor volt.

Hosszú lett volna ez a nap, ha étlen-szomjan lettünk volna, azonban a gyülekezet és az egyházmegye asszonyai jóvoltából finom pogácsák és sütemények egész halmait, valamint Szép László szakács és csapata gulyásai biztosították, hogy ne csak lelkileg, szellemileg, hanem testileg is jóllakjunk. Aki pedig az étkeztetést segítette és koordinálta, Tóth Zoltán lelkipásztor volt.

Kellenek az ilyen fáradságos munkával megszervezett alkalmak? Nemcsak a pódiumbeszélgetésben résztvevők, hanem a jelenlévő gyülekezeti tagok véleménye is az, igen, kellenek. Megerősítő, buzdító alkalmak ezek, melyekből erőt és reményt meríthetünk.

Az egész napért, Istené a dicsőség!

Ambrus Erika

Közösen kirándultak a konfirmandusok

„Ki fordította le magyar nyelvre a Bibliát?” – sokszor feltevéődik e kérdés a konfirmációi felkészülés éve alatt, s a konfirmandusok ajkáról jön a megtanult felelet: a Bibliát magyar nyelvre Károli Gáspár, gönci református lelkipász-

tor fordította le és adta ki 1590-ben Vizsolyban. Bár a választ megtanulják az ifjak, de azért csak ott motoszkál bennük, hogy hol is van az a Vizsoly, meg az a Gönc, s egyáltalán miért olyan fontos a bibliafordítás évszáma, s ki is

volt az a Károli Gáspár. Hogy a megtanultak kézzelfoghatóak legyenek, s hogy a helységnevekhez élmény is kötődjék, május 26-án tanulmányi kirándulásra indultak a zempléni egyházmegye több gyülekezetéből a konfirmációra készülő

fiatalok. Az utazás célállomása az utóbbi években „református Betlehemként” emlegetett Vizsoly volt, de az odavezető út első állomásaként a Sárospataki Református Kollégium Tudományos Gyűjteményeinek Múzeumát tekintették meg a gyerekek. A tárlatvezetés során elhangzó információkból sok-sok kötődést vélhettek felfedezni a saját településük, gyülekezetük vonatkozásában a gyerekek, hiszen a Rákóczi család, vagy Lorántffy Zsuzsanna élete nem csak Sárospatakhoz, hanem sok bodrogközi településhez is számos ponton kötődött. A következő állomás Boldogkőváralja volt, ahol a várat nézték meg a gyerekek, majd ezt követően Vizsoly következett. A bibliaNyomtatás színhelyén, egy interaktív színjáték részesei lehettek a gyerekek, felidézve a Szentírás magyar nyelvre történő fordításának körülményeit, a nyomdaállítás nehézségeit, valamint megismerve a korabeli nyomdatechnika eszközeit. A kirándulás utolsó állomása-

ként, a vizsolyi református templomban, a Károli Gáspár fordította, 1590-ben kiadott Bibliát tekinthették meg a gyerekek. A kirándulás több gyülekezetből érkező résztvevői felől azzal a reménységgel lehetünk, hogy már nem csupán elképzelésük lesz a vizsolyi Bibliáról, hanem tényleges élményeik a megtanult információkat maradandóbbá és a Szentírást még értékesebbé teszi a számukra.

Molnár István

Szelek hava - Oroszka

Az áprilisi hónap, azaz Szent György hava, vagy Szelek hava igen gazdag volt szélben is, azonban nem időjárás-jelentésre készülök, hanem szeretném megosztani, milyen csodálatos lelki alkalmak, lelki szelek alkalmi voltak a barsi egyházmegye életében ebben a hónapban. Volt egyházmegyei lelkésztovábbképző Zselízen, volt egyházmegyei közgyűlés Érsekétyen és volt egyházmegyei bibliaismereti verseny Oroszkán. Időrendi sorrendben haladva, szóljunk végül az egyházmegyei bibliaismereti versenyről.

Három évvel ezelőtt Oroszkáról annyit tudtunk, hogy ebben a községben cukorgyár, konzervgyár és malom működött, valamint itt található Zsákovics László magánmúzeuma, egy több emeleten elhelyezett második világháborús állandó kiállítás. A hadi múzeum ma is megvan, s egyre bővül, azóta itt hadi bemutató is van minden évben, a malom még ma is működik, a másik kettőnek, a konzerv-és cukorgyárnak azonban már csak az emléke és az üres épületei maradtak meg.

Ma egészen más miatt figyelünk Oroszkára. Három évvel ezelőtt megalakult az itt élő maroknyi reformátusból egy gyülekezet, mely jelenleg leányegyházi státuszban működik, Nt. Tóth Árpád lelkipásztor vezetésével. A gyülekezet élni-akarásáról tesz bizonyosságot az a tény is, hogy otthont adtak az egyházmegye bibliaismereti versenyének, mely április 25-én tartott.

A bibliaismereti verseny témája: JÉZUSSAL EGY ASZTALNÁL volt. Az egy asztal jelentette azokat a felkészülési alkalmakat, amikor a gyermekek felkészítő lelkészükkel, vagy hitoktatójukkal készültek, az egy asztal jelentette a verseny folyamán egy-egy asztalhoz leültetett 4-6 fős csoportokat, s végül az egy asztal azt a bőséges szeretetvendégséget is jelentette, amelyet a gyülekezet asszonyai készítettek el. A versenyt levezénylő lelkész, Tóth Árpád egyúttal a téma kidolgozója, a kérdések összeállítója, a verseny szervezője is volt. 46 gyermek kapcsolódott be a versenybe.

A kiscsoportban, mely az alsótagozatos diákokból alakult, 3 csoport mérte össze tudását, a legügyesebb Léva csapata volt, a 2. helyezett Farnad és a még dobogós harmadik helyezett Kéty csapata volt.

A „nagyok”-nál 6 csapat versenyzett, Pozba, Oroszka, Kéty, Léva, Farnad, Nagyölvéd gyülekezetei állítottak ki egy-egy felsősökből álló csapatot. Itt az első a pozbaiak lettek, második helyen a hazaiak, az oroszokaiak lettek, s a harmadik helyen a kétyiek végeztek.

A díjaknál és helyezéseknél azonban sokkal többet nyertek a versenybe bekapcsolódó gyerekek és a versenyen részt vevő gyülekezeti tagok és felkészítők, segítők, lelkészek, mégpedig azt, hogy együtt lehettek egy asztalnál Jézussal, ebben az áldott közösségben.

Ae

Hegyközi összefogás Kárpátaljáért

Tartós élelmiszerekkel megrakott kisbusz gördült ki május 15-én pénteken a szentjobbi református imaterem elől. Hat hegyközi település adományát szállította Debrecenbe, ahonnan a kárpátaljai Csetfalvára továbbítja a szállítmányt a Magyar Református Szeretetszolgálat.

Szentjobbon indulás előtt - Somogyi Lajos polgármester és Sipos Béla szervező

Magánszemélyek, református gyülekezetek, önkormány-

zat, szociális intézmény egyaránt szerepel a hat hegyközi települést magába foglaló kezdeményezésben, melynek célja egy kárpátaljai magyar település: Csetfalva lakóinak megsegítése, az Ukrajnát sújtó háborús időszakban. Sipos Béla szalárdi fafaragó ötletéhez társult előbb Szentjobb, majd Hegyközsáldobágy, Hegyközcsatár, Hegyközpályi és Hegyközszenmiklós református ekláziája, a szentjobbi Caritas, szalárdi magánszemélyek és Hegyközpályi Önkormányzata. Így gyűlt össze több héten át, az a kisbuszt megtöltő tartós élelmiszer-mennyiség, melyet Sipos Béla és Somogyi Lajos hegyközpályi polgármester szállított el május 15-én pénteken, a szóban forgó települések érintésével a Magyar Református Szeretetszolgálat debreceni raktárába, ahonnan a közeljövőben a kárpátaljai Csetfalvára továbbítják majd.

A legserényebbnek a száldobágyi gyülekezeti hívei bizonyultak, április végére összegyűlt adományait Szentjobbra szállították a szervezők, majd időközben a többi hegyközi település is elkezdte a saját gyűjtését. Napról napra gyűltek a lisztet, száraztészta, cukrot, rizst tartalmazó adományok.

Az ukrajnai háborús beszámolók és a kárpátaljai magyarok nehéz helyzetéről szóló hírek nyomán több mint száz család döntött úgy, a hat hegyközi településen, hogy segíteni szeretnének nemzettársaikon. Az akció menet közben ökumenikussá szélesedett, katolikus hívek is bekapogtattak a parókiákra adományokkal, Szentjobbon pedig a helyi Caritas kilenc ládányi konzervvel segítette az akció sikerét.

A szervezők köszönetet mondanak az adománygyűjtésben résztvevő minden jóakarató embernek, a szállítást lebonyolító Somogyi Lajos polgármesternek, az érintett gyülekezetek lelkipásztorainak, a menetlevelet kiállító Rákosi Jenő esperesnek, és az adományokat a Szeretetszolgálat részéről fogadó Kocsis Attila programigazgatónak. Ha a kárpátaljai helyzet megkívánja, ősz folyamán újabb gyűjtési alkalomra kerülhet sor. Soli Deo gloria – egyedül Istené a dicsőség!

Fábián Tibor

Kocsis Attila a Szeretetszolgálat programigazgatója fogadta a rakományt

A felekezeti oktatás felette szükséges voltáról....

A felvidéki realitás közepette az értelmesen gondolkodó magyar emberek számára már nem kérdés az anyanyelvű oktatás fontossága. Az emberek többsége belátja, hogy nemcsak az erősen megalapozott és elsajátított tudás alapvető feltétele ez, hanem a személyes identitás kialakításában elengedhetetlen, szükséges feltétel. Cikkek, írások, elmélkedések, előadások gyakori témája, hogy a gyermek nemzeti önazonossága a más nyelvű iskolában elvész, megtörik, sőt, az is előfordul, hogy janicsár módjára saját nemzete ellen lép majd felnőttként fel. Mindannyian egyetértünk tehát abban, hogy magyar gyermeknek magyar iskolában a helye.

Vajon az identitás kérdése nem merül fel az egyházi iskolákkal összefüggésben is? Egyházhoz kötődő vallásos családokban miért nem egyértelmű és természetes, hogy felekezetének iskoláját látogassa (amennyiben módja van rá) a gyermek?

Tudjuk, hogy a hitbeli hűség manapság ingatag talajon áll. Nagyon erősen liberalizálódó világban élünk, a világ hívságai olyan nagy mértékben hatnak a gyermekekre és felnőttekre egyaránt, hogy mindaz az érték, amit egyházon belül elsajátíthat a gyermek, hacsak nem vagyunk résen, háttérbe szorul. Ebben az összefüggésben a lelkészek munkája, az egyházi alkalmak, istentiszteletek a legfontosabbak a lelki nevelés terén, de családi hatás híján ezek az élmények nem mindig maradnak tartósak. A fiatal felnőtt más környezetbe kerülve könnyen elfeledi azokat.

Ebben segít az egyházi, esetünkben református iskola. A hazai jogrendszerben az egyházi fenntartású iskolákban tartalmát tekintve kötelező az állami pedagógiai keret, tehát semmiben sem marad el a világi iskoláktól. Ugyanakkor az egyházi iskola mindezt saját munkájában kiegészíti a nevelés sajátos, rá jellemző elemeivel. A napi igeolvasás, heti áhí-

tatok, egyházi énekek éneklése, rendezvények, templomi alkalmak mind arra szolgálnak, hogy közvetett, gyengéd, szeretetteljes ráhatással neveljen a diákból modern tudással rendelkező, versenyképes, ugyanakkor nemzete és hite iránt elkötelezett fiatalt, felnőttet.

Valljuk be, az egyháznak pedig szüksége volna ilyen fiatalokra, nagyobb számban, mint jelenleg. Tapasztalataim szerint, legalábbis a nyelvhatár közelében, az istentiszteletek látogatottsága csökken, az átlagéletkor – főleg falvakon - egyre nő. Ha az egyháztagok száma nem is csökken, azt láthatjuk, hogy az egyház életéből aktívan elsősorban az idősebb generáció veszi ki a részét. Ott azonban, ahol van református iskola, változik a kép. Példaként említem a Barsi Egyházmegyét, ahol van református alapiskola és gimnázium is. Az egyházmegyei majálison bizony sok fiatal szolgált - műsorral, pályázattal, kézműves munkákkal stb.

Meglátásom az, hogy az érdek közös. Az egyháznak igenis szüksége van iskoláira, az iskoláknak viszont az egyházára. A magyar közösségnek pedig arra a megtartó erőre, mely ebből a közös munkából árad a nemzet javára.

A Szlovákiai Református Keresztény Egyháznak öt alapiskolája és két gimnáziuma van. Az alapiskolák természetesen helyi, a gimnáziumok azonban regionális hatáskörűek. A fentiek alapján nyilvánvaló, mennyire fontos a létük. Fennmaradásuk alapvető feltétele az, hogy elegendő diák látogassa őket. Ezért érdemes lenne elgondolkodni azon, hogy milyen módon támogathatná a hazai református közösség őket. Az ifjúsági munkában fel lehetne vállalni, említeni református oktatási intézményeinket. Hisz a református gimnázium küldetése az érettségire, továbbtanulásra való felkészítésen túl pont annak a többletértéknek átadása, mely az egyház éltetése, az abban való munka, a felekezeti hovatartozás, sokat

emlegetett identitás kialakításában szükséges. Ezért pedig érdemes akár nagyobb távolságból is vállalni az ilyen intézményben való tanulást, a lelkészek számára pedig öröm és gyülekezetük büszkesége lehet olyan fiatal ki nevelése, aki a későbbiekben is hű marad ezekhez a gyökerekhez. Természetesen ez a cél. A református gimnázium garantálni nem tudja a biztos eredményt, de lehetőséget nyújt rá. Úgy vettem észre, hogy mire érettségihez jutnak a fiatalok, többségük valóban egyértelműen hitben él. S természetessé válik számukra a közösségért végzett munka, a közösség szolgálata, hisz ezt a példát látják nap mint nap.

Nem mindegy azonban, hol is van ez a református gimnázium! Ha már mellette dönt a gyermek és szülője, sokan inkább a nagy hagyományokra visszatekintő magyarországi intézményeket választják. Tudatosítani kell azonban, hogy a már középiskolás korban történő elvándorlás elenyésző kivétellel visszafordíthatatlan. Egyéni személyiségefejlődés biztosan megtörténik, de a felvidéki magyar közösség életéből elveszik a minden bizonnyal értékes és pótolhatatlan fiatal. A Szlovákiai Református Keresztény Egyháznak csak az lehet az érdeke és célja, hogy itthon nevelődjön ki az a hiteles utánpótlás, akik képesek lesznek évtizedek múlva éltetni, megtartani magyar református közösségünket.

Összegezve tehát: a felekezeti oktatás, benne a református gimnázium szükséges. A kérdés csak az, hogy mennyire vagyunk képesek ezt észrevenni és áldozni is érte. A helyi közösség meghálálhatja a felekezeti gimnázium létét, de nem biztos, hogy egyedül meg tudja tartani. A közösségi összefogás ezért az egész egyetemese egyházunkban volna szükséges, hogy gimnáziumaink továbbra is szolgálhassák azt a célt, amiért létrejöttek.

Kiss Beáta

Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

Jótám király – igazságos és engedelmes

Még apja, Uzzijjá király életében uralkodó lett Júdában. Uzzijjá valójában kirekesztetté vált, s Jótám mint pénzügyminiszter és bíró tevékenykedett. Királynak csak apja halát követően nevezte magát, akitől egy stabil királyságot örökölt.

Ekkor 25 éves volt és 16 éven át uralkodott. „Júda hegyvidékén városokat épített ki, az erdőkben pedig várakat és őrtornyokat.” 2. Krónikák 27. Jeruzsálemben tovább építette a templomot: „Ő építette meg az Úr háza felső kapuját, sokat épített a Várhegy kőfalán is.” Külpolitikai téren igyekezett a Jordántól keletre új kapcsolatok kiépítésére, és megerősítette helyzetét az apja által elfoglalt Edom területén is: „Harcolt az ammóniak királya ellen, és le is győzte. Az ammóniak abban az esztendőben száz talentum ezüstöt, tízezer kór búzát és tízezer kór árpát fizettek neki. Ugyanannyit küldtek neki az ammóniak a második és a harmadik évben is.” A geopolitikai változások kényszerítő hatásait Júda sem kerülhette el. Asszíria világhatalommá vált és elfoglalta az északi királyságot, Izraelt. Ezért ott a helyzet bizonytalanná vált. Jótámnak azonban sikerült megőrizni az országa stabilitását. Pekach Izrael királya, és Rezin az arám király szövetséget kötöttek Asszíria ellen. Ezzel Júdát is gyengíteni akarták, és támogatták az ammoniták Júda elleni felkelését.

Jótám azonban engedelmességéért politikai sikereket ért el: „Azt tette, amit helyesnek lát az Úr. Egészen úgy tett, ahogyan apja, Uzzijjá, csakhogy ő nem ment be az Úr templomába. De a nép továbbra is romlott volt.” Atyjától eltérően, Jótám engedelmes volt. Ő nem esett az önteltség bűnébe akkor sem, amikor politikai és társadalmi sikereket ért el. De nem mindenki értett egyet a királlyal, sokan a bálványokat imádták. Az ásatások folyamán két táblát találtak, amelyek a Kr.e. 8. századból származnak és megemlítik Jótám királyt, akinek uralkodása idején sikerült megőrizni az ország belső rendjét és külső tekintélyét.

Ezt királyt rendkívüli módon semmivel sem vádolja a bibliai híradás, épp ellenkezőleg, dicséri hitét. A Júda törzsből származó Jótám valóban engedelmes volt: „És hatalmassá lett Jótám, mert állhatatosan Istenének, az Úrnak az útján járt.” Ezért áldást nyert és megbecsülést, mert apjának akkor is megadta a tiszteletet, amikor az betegsége miatt nem tudta betölteni küldetését. Jótám nevének jelentése „Isten igaz.” A Jo jelentés Isten, a tam jelentése: igaz, büntelen.

*Dr. Avschalom Kapach, Israel Heute
Ford. Csoma László*

ENYÉM A BOSSZÚ

2015. május 4-8 közötti időszakban Drübeck-ben tartotta éves börtönlelkési továbbképzőjét a Németországi Evangélikus Egyház. Ez alkalmon egyházunkat a sorok írója képviselte. Az EKD kebelében szolgáló 120 börtönlelkész és 10 külföldi vendég vett részt az alkalmon. A konferencia témája: „Enyém a bosszú”. A továbbképző minden előadása nagyon érdekes volt, hiszen akár teológus, akár pszichológus vagy a büntetés-végrehajtásban dolgozó ember szemszögéből közelítjük meg a témát, biztosan egy kicsit másképpen értelmezzük. Lehet, hogy még teológusok is vitakoznánk ezen. Enyém a bosszú-ezt a mondatot nagyon sokszor hallhatjuk életünk során, hiszen az ember úgy gondolja, hogy sérelmeiért, bántásokért bármikor jogában áll bosszút állni. Ezt az Igét sokan félre-

értelmezik és azt kérdezik: hát az Isten is bosszút akar állni? Akkor az embernek miért ne lenne szabad... De meg kell látnunk azt is, hogy az Újszövetség fényében ez a mondat milyen értelmet kap. Természetesen az Igét összefüggésében kell látnunk és továbbgondolni, mikor és hol mondta és kiknek az Úr. Az 5Mózes 32,35-ből vett témát elsőként Dr. Gerhard Begrich bibliatanulmányában elemezte. Az előadó többször feltette a kérdést: Ha Istené az élet, Istené a halál, akkor hogy lehet enyém a bosszú? Majd Dr. Johannes Thon „Isten haragja, bosszúja és féltékenysége a Szentírás összefüggésében” c. előadásában a helyreállító igazságszolgáltatás lehetőségét világítja meg. Hangsúlyozza annak pozitív hatását nemcsak az igazságszolgáltatás, hanem a lelkigondozás terén is. E bibliatanulmány alapján az előadó komoly exegézis kapcsán vezette be a hallgatóságot a Biblia rejtelmeibe. Dr. Steffen Dauer pszichológus előadásának címe „A bosszú pszichológiája”. Az utolsó napon Dr. Christine Hauskeller Róm. 12,9-21 alapján már teljesen újszövetségi értelmezésében erősít bennünket. Nagyon érdekes módon a hallgatóság bevonásával boncolja az Igét. Természetesen a pódiumbeszélgetéseken is érdekes kérdéseket boncolgattak: megszólaltattak bírót, ügyvédet, a büntetés-végrehajtásban dolgozót, szociálpedagógust. Elmondták pozi-

tív és negatív tapasztalatukat egyaránt, amit megélhettek munkájuk során, mikor klienseiket a bosszú vezette, akár vallási vagy csupán emberi ösztöneik és igazságérzetük megélése során. Ők nemcsak keresztény közegben dolgoznak, így beszéltek a bevándorlók kapcsán felvetődő problémákról, kulturális és vallási különbözőségekről. Délutánonként pedig minden résztvevő különböző csoportfoglalkozásokon beszélgethetett a bosszú fogalmáról, megéléséről, értelmezéséről. A foglalkozásokon a csoportot vezetőik hozták szakmaiságukat, és akár családterapeutaként, szexuálpszichológusként, pedagógusként, pszichiáterként, művészként, szupervizorként és politikusként megélt élményükkel gazdagították a beszélgetéseket. A konferencia része az EKD börtönlelkészeinek közgyűlése is, amelyen a külföldi vendégek is jelen lehettek, tanulhattak a gazdag múlttal rendelkező német testvérektől, akik már a 66. éve szervezik meg ezen a területen is kötelező lelkészto-vábbképzőjüket. Az alkalom, mint minden esztendőben úrvacsorás istentisztelettel ért véget a helyi evangélikus kolostor templomában. Egymás szolgálatára Isten gazdag áldását kívántuk és hazatértünk a jövőbeni találkozás reményében. Öröm volt együtt lenni, tanulni és tapasztalatot cserélni. Soli Deo Gloria!

Antala Éva

Lázás Impressziók

A düledező azúr ég alatt
fázón reszket a rekettye,
vad északi szél tépi ágait
madárraj vonul el felette.

Szüzi illatát ontja a tulipán
az útszéli takaros zöldben,
ünnepli az új élet diadalát
a verőfényes kikeletben.

Meghasonult, sötét lelkek mélyén,
önsemmisítő dagály áradat,

haldoklik az eszme, az ideál, a hit,
a lét méltósága csupa cafat.

Önelégült téboly tépázza szanaszét,
a van és nincs közti szakadék,
éhes gyermekhad sírja vádénekét
belereokkan tőle az emberség.

Húsvét van, élet-győzedelmes,
pezsdül a vér, de requiem hangzik,
a keresztfajagat, vádolva kérdez,
a ködös homály süketen visszhangzik.

Üzenj szabadító, halált legyőző, ékes
oltsd ki a poklok sötét fényeit,
öledbe hullanak a keresztyén fejek,
állítsd meg a Sátán vérszomjas fiait.

Bíborszínű a Hold, követeid sírnak,
pogány hordák gyilokkal vágtatnak,
vérözön folyik a szelid Golgotára,
gyászban ég a Föld, a teremtés csodája.

Pusztul az Éden, zajlik a jégtábla,
halotti tort ül a vészjóslok hada,
de nem pusztulhat el, mit Ő teremtett,
a Kezdet és a Vég, az Alfa és Ómega.

Szakál Gábor

A Kárpát-medence Reformátussága

Csiksomlyó református szemmel

A jubileum kapcsán rövid összefoglalóval kezdődik majd a műsor, és több program is bemutatja majd a búcsú történetét. Barlay Tamás főszerkesztő elmondta: minden évben készülnek különlegességgel a nézőknek, idén azokat a - főként egyházi - iskolákat és diákokat fogják bemutatni, akik osztálykirándulásuk helyszínül és céljaul a csiksomlyói búcsút választották.

Csiksomlyói búcsú a közszolgálati televízióban – agnusradio.ro

Pünkösöd tájékán megindul az össznépi zárandoklat Csiksomlyó felé. Először nyugatról ős és még ősebb magyarok vegyesen mennek a nemzeti zászlót lobogtató áhítatos és csodára váró csoportokkal, akik ott a csíki hegyek oldalában fedezik fel újra identitásukat. S hogy addig ne legyen az út unalmas, a székely gőzösnek nevezett svéd mozdonyvontatású kocsijaiban hegedaszóra vándorol ide-oda a butykos. Szóval a keleti El Camino acélabroncsokon rövidül, míg a lélek a test kényelmetlenségeit igyekszik pótolni. Régimódiasan keletről kegyes csángók jönnek, s így találkozik egymással Árpád vére, hej, egy napra. Kétségtelen, nemzeti zárandoklatról van szó. Ebbe keveredik bele Babba Mária, a Szűzanya, a Földanya és egy fenyőillattal édesített nemzeti romantika. (Tisztelet a kivételnek). És ebbe a történetbe keverednek bele reformátusok is. És sokan mások, akiknek amúgy ha a Mária dogmát kötelezővé tennék, erősen hitvatkozának alkotmányos jogaikra.

Nekem elsősorban hitbeli kifogásaim vannak Csiksomlyóval kapcsolatban, de a nemzeti identitásomat is birizgálja. Sietek leszögezni: az enyémet. Azt nem vonom kétségbe, hogy van, aki ott éli meg igazán önmagát, magyarságát és akár hitbeli élményei is lehetnek.

Hogy miért idegen tőlem mindez? Mert hiányzik az, ami az Írás központi üzenete: „Úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő megszületett Fiát adta, hogy valaki hisz benne el ne vesszen, hanem örök élete legyen”. (Jn. 3,16). Ott Mária van. Csak ő. Jézus kicsike, csöppnyi, erőtelen, szinte elvesz a napba öltözött

asszony karján. Az én Uram, az én Krisztusom hatalmasabb mindenkinél. Nem János Zsigmondokat győzött le, hanem sokkal nagyobb urakat, magát a pokol fejedelmét, a halált, az élet legnagyobb ellenségét. De ennél többet tett, győzelmében részesített, és átvisz az ő dicsőségébe.

A nemzeti identitásom birizgálásának sokáig nem tudtam magyarázatot adni. A hagyomány szerint János Zsigmond erdélyi fejedelem 1567-ben erőszakkal akarta volna Csík,

Gyergyó és Kászon székelyeit unitárius hitre téríteni, mire azok pünkösöd szombatján egy István nevű pappal kivonultak a Tolvajos-tetőre, ahol szétverték a fejedelmi seregeket. Mindezt azért tudták megtenni, mert az otthon maradt asszonyok és gyermekek Máriához imádkoztak, mint a csata bizonyítva, sikerrel. Csakhogy az ütközetről nem maradt fenn semmilyen feljegyzés, egyáltalán kétséges, hogy megtörtént-e. Legkorábbi említése 1727-ből való, annak leírása pedig id. Cseréy Farkastól származik 1780-ból. Szóval szokatlan, hogy

1567 és 1727 között egyetlen krónikás sem említi a történetet. János Zsigmond, aki II János néven magyar király is volt konkurensa a Habsburg-házi Ferdinándnak, a keleti ország-résznek valódi ura. Nyolc nyelven beszélt, kitűnően vívott, vadászott és híres volt toleranciájáról. Órákon át képes volt a különböző hiten lévő papok hitvitáit szótlanul hallgatni. Katolikusnak született Budán. Később lutheránus, majd református lett, míg végül Dávid Ferenc temette el, akit az unitárius egyház erdélyi alapítójának tartanak. Nehezen feltételezhető, hogy fegyverrel akart volna néptömeget áttéríteni annál is inkább, mert ő hirdette ki a híres 1568-as tordai országgyűlés határozatát, amely a világ első vallásszabadsági törvénye volt. Ez az országgyűlés vette be a katolikus, lutheránus, református mellé negyedikként az elfogadott felekezetek közé az unitáriusokat. Érdekes, hogy egy évvel korábban egy nem elismert vallásra kényszerítették volna a székely katolikuságot és ennek az eseménynek százhetven évig nincs írásos nyoma.

Hol is van a kutya elásva?

Az első írásos említése a Tolvajos-tetői csatának a levert Rákóczi szabadságharc után berendezkedő Habsburg uralom alatt történik abban az Erdélyben, amelyik alig negyedszázaddal korábban bukott alá a történelembe százötven éves önállóság után, és amelynek fejedelmei többnyire reformátusok voltak. Ez a fény még erősen világított Béctől messze. Hitelteleníteni kellett tehát a kort és azt, aki a sorban az első volt nem melleleg

egykor konkurens az első magyar koronát megszerző Habsburgnak, Ferdinándnak, János Zsigmondot. Ennek legkiválóbb eszköze a vallási érzületre való rájátszás. A többi már propaganda kérdése volt. Ugyanezt eljátszották Báthory Erzsébettel, akit szüzek vérében fűdetett meg utólag egy jezsuita szerzetes.

Csíksomlyó 1444-ben IV Jenő pápától kap búcsújáró jogot, a Mária kultusz pedig sokkal régebbi a források szerint. A közhiedelemben mégis a Tolvajos-tetői csata él, amiben magyar győzte le a magyart, katolikus a nem katolikus. A Habsburgok jó munkát végeztek.

Hát ezért berzenkedik a nemzeti érzés bennem, kálvinistában.

Pünkösdkor inkább gyönyörködöm azokban, akik először részesülnek Krisztus megtörtent teste és kiontatott vére jegyeinek ajánlékaiban a Szentlélek jelenlétében.

Jakab Bálint

A Selye János Egyetem Református Teológiai Kara pótfelvételit hirdet a 2015/2016-os évre, *Missziológia, diakónia, szociális gondoskodás* bakkalaureusi és *Református teológia* magiszteri tanulmányi programra.

A felvételi jelentkezési lap beadásának határideje:

2015. július 31. – nappali tagozat (Bc. és Mgr. képzés) **költségtérítés-mentes képzés, lehetőség van individuális tanrend alapján is tanulni!!!**

A felvételi vizsgák időpontja:

2015. augusztus 24 - nappali tagozat (Bc. és Mgr. képzés)

A képzések költségtérítés-mentesek, lehetőség van individuális tanrend alapján is tanulni!!!

A felvétel feltételei:

A 131/2002 főiskolákról szóló törvény és ennek módosításai, valamint a kar belső előírásai értelmében a felvétel feltételei a következők:

- érettségivel sikeresen befejezett középiskolai tanulmányok,
- kitöltött és határidőn belül leadott jelentkezési lap főiskolai tanulmányokra,
- a felvételi vizsga sikeres teljesítése.

A kar kéri az egészségi alkalmasságról szóló orvosi igazolást a felsőoktatásban való képzéshez és az adott tanulmányi programban való későbbi elhelyezkedéshez.

A külföldi hallgatók felvételének feltétele megegyezik a Szlovák Köztársaság állampolgárainak felvételi feltételeivel. A külföldi középfokú végzettséget honosítani kell a Szlovák Köztársaságban, s ezeket az iratokat határidőn belül leadni a tanulmányi osztályon.

A képzésre való felvételnél figyelembe vették a középiskolai tanulmányi előmenetel, az érettségi eredménye, és a szak olimpiászain és tanulmányi versenyein elért eredmények.

Felvételi vizsga a bakalár (Bc.) képzésre:

A felvételi vizsga tartalma:

szóbeli beszélgetés alkalmasság-felmérése céljából

A végleges kiértékelésbe beszámítódnak az érettségi és az adott év bizonyítványának előmeneteli érdemjegyei.

A felvételi vizsga kiértékelése:

A szóbeli vizsga teljesítménye vizsgáztató testület által pontozódik és értékelődik ki. Az eredmények vezetve vannak a felvételi vizsga protokoll lapjain. A felvételnél/nem felvételnél szóló döntés hozzáférhető az egyetem internetes oldalán.

Felvételi vizsga a magiszteri (Mgr.) képzésre:

A felvételi vizsga tartalma:

- írásbeli teszt az általános középiskolai tudásból, a Szentírás ismeretéből, egyháztörténetből és idegen nyelvből,

- szóbeli beszélgetés alkalmasság-felmérése céljából, idegen nyelv és egyházi ének tárgyszerete.

A végleges kiértékelésbe beszámítódnak az érettségi és az adott év bizonyítványának előmeneteli érdemjegyei.

A felvételi vizsga kiértékelése:

Az írásbeli vizsga és a szóbeli vizsga teljesítménye is a vizsgáztató testület által pontozódik és értékelődik ki. Az eredmények vezetve vannak a felvételi vizsga protokoll lapjain. A felvételnél/nem felvételnél szóló döntés hozzáférhető az egyetem internetes oldalán.

Általános tények a felvételi eljárásról:

A felsőoktatási intézménybe való jelentkezési lapnak tartalmaznia kell, vagy csatolni kell hozzá a következőket:

az egészségi alkalmasságról szóló orvosi igazolást a felsőoktatásban való képzéshez és az adott tanulmányi programban való későbbi elhelyezkedéshez (orvosi igazolást),

életrajz,

illetékes hivatal által hitelesített fénymásolat a végzős évről és az érettségi bizonyítványról; azon hallgatók, akik a 2014/2015-ös évben érettségiznek ezen bizonyítványok fénymásolatait legkésőbb a felvételi napján adhatják le.

A kar a jelentkezés lapok beadásának határideje után legkésőbb 30 napon belül írásban igazolja a tanulmányi programra való jelentkezést, s ugyanakkor a jelentkezőnek részleges információt ad a felvételi vizsga menetéről és tartalmáról. Szükség esetén meghatározza a jelentkező számára hiánypótlásra rendelkezésre álló határidőt.

A felvételi vizsga térítési díja:

- 25 Euro – elektronikus jelentkezés
- 50 Euro – papír alapú jelentkezési mód

Bank: Štátna pokladnica Bratislava

Számlaszám: 7000122827/8180

Variabilis jel: a jelentkező születési száma

Konstans jel: 0558

Elérhetőség, és bővebb információk:

Selye János Egyetem

Bratislavská cesta 3322, Komárno, 945 01,

tel.: 035/3260633, e-mail: gyorfy.ilona@selyeuni.sk,

www.selyeuni.sk

Református Teológiai Kar

Bratislavská cesta 3322, Komárno, 945 01,

tel.: 035/3260633, 035/3260656

e-mail: ollos.erzsebet@selyeuni.sk, www.selyeuni.sk

Istennek, vagy embernek?

(Apostolok Cselekedetei 3-4)

Kedves Olvasóink! Elérkezett, vagy lassan elérkezik az a várva várt pillanat, amikor két hónapra bezárják az iskolák kapuit. Elkezdődik az az időszak, mely a diákok, (nem csak a diákok) számára a legszebb ideje az évnek. Azonban, ahogy azt megszokhattátok, nem engedünk el benneteket útravaló nélkül a nagy szabadságra. Isten üzenetét az Apostolok cselekedeteiről írt könyv elejéről tolmácsolom most számotokra, és mindenki számára, aki hajlandó elolvasni ezt a néhány sort.

Van a könyv elején, egészen pontosan a harmadik fejezetben egy történet, mely egy nyomorult helyzetben élő béma emberről szól, akit minden nap kivettek a jeruzsálemi templom ékes kapuja elé, hogy kolduljon. Bizonyára nem volt egyedül, hiszen a templom környékén, és főleg annak bejáratánál sok koldus könyörgött egy kis alamizsnáért. Ez az ember tehát ott várta az adományokat, amikor meglátta Pétert és Jánost, akik imádkozni mentek a templomba. Kért tőlük egy kis pénzt, de azt nem adtak neki. Amit Pétertől, illetve Péteren keresztül Jézus Krisztustól kapott, az sokkal több volt minden földi kincsnél. Péter odafordult a béma emberhez, és ezt mondta: „Ezüstöm és aranyam nincsen, de amim van, azt adom neked: a Názáreti Jézus Krisztus nevében kelj fel és járj!” Ebben a pillanatban megtörtént a

csoda, és a béma ember lábra állt, bement velük a templomba, és ujjongva dicsérte, magasztalta Isten nevét! A nagy csodát látva az emberek odagyültek Péterékhez, és Péter meglátta az alkalmat arra, hogy bizonyosságot tegyen Jézusról. Beszélt Jézus haláláról, feltámadásáról, mennybemeneteléről. Ez a beszéd azonban nem mindenkinek tetszett. A papok és a templomórság eléjük álltak, és elfogták őket, hogy megakadályozzák az evangélium hirdetését. De hiába tettek bármit, az ott lévők közül sokan hittek Krisztusban.

Péter és János börtönbe kerültek, és várták, mi lesz a sorsuk. A Nagytanács elé vezették őket, ahol megkezdődött a kihallgatásuk. Péter itt sem ijedt meg, és bátran beszélt Jézusról, bátran beszélt arról, hogy ezen a világon senki másban nincs üdvösség, csak egyedül Őbenne. Amikor a Nagytanács tagjai látták a bátorságukat, és látták sokan azt a csodát, melyet a bémával tettek, rájöttek, hogy nem bánthatják őket, és éppen ezért úgy döntöttek, hogy megfenyegetik őket. Megtiltották nekik, hogy hirdessék az evangéliumot, hogy Jézusról beszéljenek. Ekkor Péter előállt, és ezt mondta: „Igaz dolog-e az Isten szemében, hogy inkább rátok hallgassunk, mint Istenre: ítéljétek meg magatok, mert nem tehetjük, hogy ne mondjuk el azt, amit látunk és hallottunk.” Ezek után a Nagy-

tanács elbocsátotta őket, és szabadok lettek ismét.

Miért éppen ezt a történetet választottam? Azért mert benne van az, amire nekünk minden időben figyelniünk kell. Nem az emberek véleményére kell hallgatnunk, hanem az Istenére. Nem az emberekre kell hallgatnunk, hanem az Istenre. Az emberek ugyanis, még a barátaink is sokszor, rosszra csábítanak. Például, hogy ne tanuljunk, ne a szüleinkre hallgassunk, vagy csináljunk valami veszélyes dolgot, amiről azt mondják, hogy vagány, és jó lesz, de mindenki tudja, hogy veszélyes, vagy tilos. Mindig vizsgáljátok meg, hogy vajon mit akar az Isten, és az alapján döntsetek, mert az emberek sokszor butaságokra akarnak rávenni bennünket, de az Isten útja igaz és helyes. Mindig gondoljátok meg, hogy vajon Istennek, vagy az embernek kell inkább engedelmessé válni?

ARANYMONDÁS: „Én vagyok az út, az igazság és az élet!” János 14:6

IMÁDSÁG: Urunk! Hálásak vagyunk Neked, hogy Te vezetsz bennünket, és mindig a helyes utat mutatod nekünk. Ne engedd, hogy elveszítsük ezt a helyes utat az által, hogy nem rád, hanem az emberek tanácsára figyelünk! Vigyázz ránk! Ámen.

Kraus Viktor

REFORMÁTUS Újság

Gyülekezeti tájékoztató

Kiadja a Lónyay Gábor Polgári Társulás – igazgató Csoma László
Terjeszti a Deregnő-i Református Keresztény Gyülekezet
Szerkesztőség:
 főszerkesztő - Fülöp Sándor,
 felelős szerkesztő: Györky Szilvia
 szerkesztők - Rezić Annamária, Kraus Viktor
 kárpátmedencei tudósítók:
 Fábíán Tibor, Szenn Péter
Nyomja: Györky Marián - MS PRINT

Szerkesztőség címe:

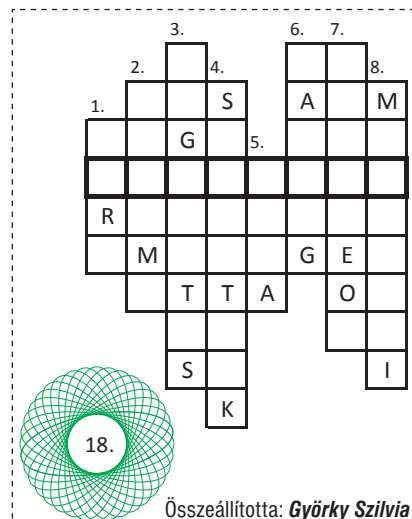
076 74 Drahňov-Deregnő 216,
 Tel.: 056/639 53 96, Mobil: 0908 035 094,
 E-mail: ladislavcsoma@gmail.com
 vagy csomalaszlo@centrum.sk

Fejtsük meg együtt!

1. A 471. dicséret 3. versében ez kell, hogy megszólaljon.
2. A bűnös város, Lót menekülésekor pusztul el (1Mózes 19:24-25)
3. Jézus küldetésének célja, amikor magára vette bűneinket (pl. Efézus 1:7)
4. Ezt kell meggyújtani a 226. dicséret 2. versében
5. Ábrahám felesége.
6. Szembetegség (2Királyok 6:18)
7. Nilusi varánusznak is nevezik, színei változtatásával bele tud olvadni a környezetbe.
8. Az egyik Mária, akiből Jézus hét ördögöt űzött ki (Márk ev. 16: 9)

A rejtély megfejtését a Szerkesztőség címére lehet beküldeni, 2015. július 20-ig:
 Református Újság Szerkesztősége, Hlavná 216.
 Drahňov 07674.

FIGYELEM: Csak az újságból kivágott, eredeti rejtvényt tudjuk elfogadni.

Összeállította: **Györky Szilvia**